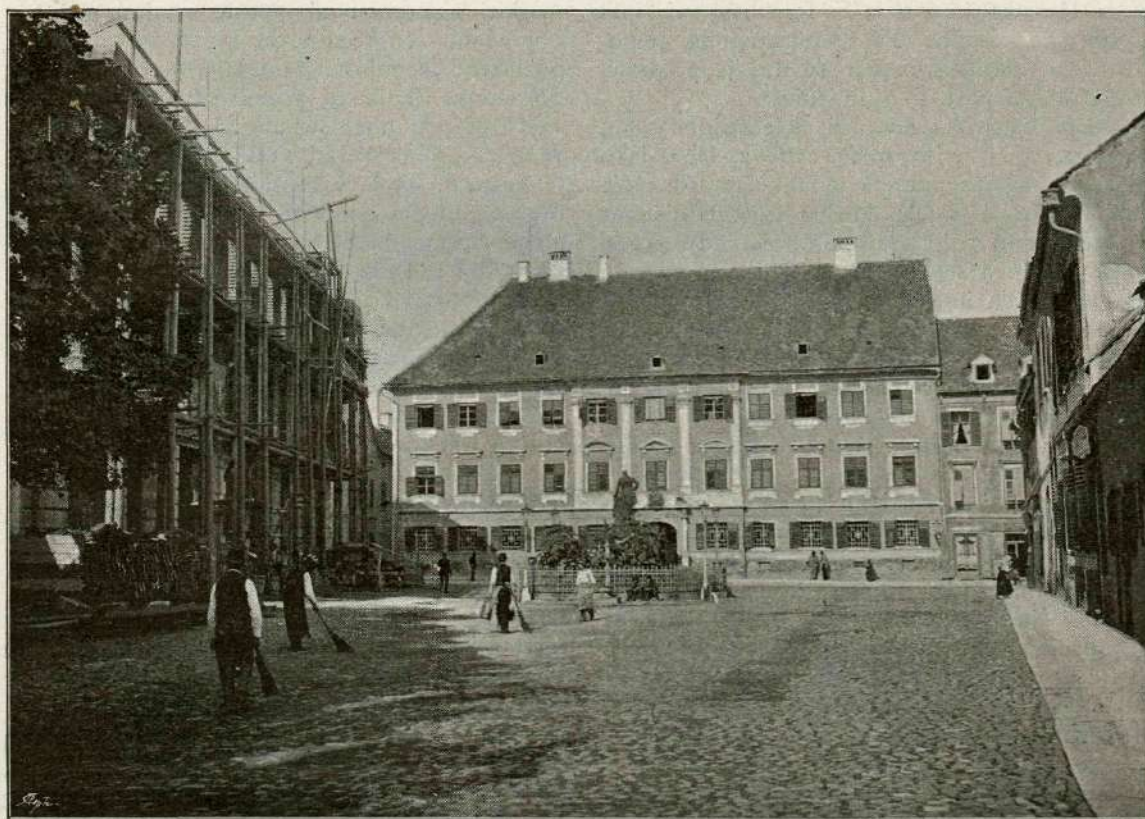

tora naprej, ob vznožju griča, je razpostavil vstaško „častno stražo“, ki bi imela klicati „k orožju“, kakor hitro bi se kateri od teh dveh vojskovodij pokazal, z drugim očesom pa bi imela paziti, je-li ne gredó Turki.

Z dohodom „Duke od Meduna“ zgodilo se je torej v Hubmayerjevem taboru dokaj izprememb, a te niso preveč ugajale poprejšnjim njegovim privržencem, zlasti ne Slovencem. Prejšnja iskrenost in pristrčnost vojskovodje do njih je pojemala, Hubmayer se je sedaj nekako z dušo in telesom posvetil svojemu došlemu

učitelju, ki ga je — dejal bi — učil delati vstajo. Mizi obeh vojskovodij sta se kar šibili od jedil in pijač; od ostankov so se dobro imeli tudi vstaši. Ko je torej gladen Bošnjak zvedel, kako gosposki se živi pri Hubmayerjevi četi, zapustil je ženo in otroke, pograbil za orožje ter šel med one grozne možé, ki so zaprisegli, da izženejo Turka iz Evrope v Brusu, kamor jih je bil obsodil že starikavi Garibaldi. Bošnjaki, katere je bilo še do nedavna težavno pripraviti k orožju, drli so kar v procesijah k Hubmayerju, o čemer so tudi kmalu dohajala

Okrajno glavarstvo v Celju. (Na levi „Narodni dom“.) (Ant. Arženšek.)

pristna poročila v časopise. Kmalu pa je bilo tudi število vstašev za nevarno četo dovolj visoko in nove prišlece so odvrčevali. Prevarjeni Bošnjaki so se vračali k domačemu ognjišču z boleščjo v srcu, da jim ni bilo dano preliti svojo junaško kri za slobodo domovine in vere.

K vsemu temu je pripomogel ta vzgledni „Duka od Meduna“.

Naj torej seznanimo spoštovane čitatelje nekoliko z „Duko“ samim. Videli bodo, kolika je razlika med življenjem v mirnem selu in med burnimi valovi civilizovanega sveta.

XII.

„Duca di Medun“ ali — kakor ga Črnogorci imenujejo — „Duka od Meduna“, je bil genijalen, nadarjen in drzen lahkoživec; v resnici je bilo treba Črne gore, da ga je rodila. Pohajal je iz kuške nahije, kjer je bil vojvoda slavní junak Marko Miljanov, iz neke vasice blizu Meduna, bivše turške trdnjave poleg Podgorice. Že kot dečko je došel v Italijo, katera je prebudila v njem spavajoči lahkoživni talent. Bojeval se je pod Garibaldijem ter se večkrat v boju tudi odlikoval, zakaj brez bojazni je